

Visa från Långholmen

En fånge

En fånge
Visa från Långholmen
1913

Tidningen Brand #18 1913

På Långholmen, där står ett rysligt hus,
där man kommer in och det burdus,
där sitter mången stackare som får
sitt liv förspilt i sina bästa år.

Då jag kom hit till detta gråstenslott,
mitt möblemaning sitt prov bestått;
min hyra jag i förskott har betalt
fast allting är förbannat smått och skralt.

Min cell, jag kan den kalla för en skrub
ty uselt är vartenda rubb och stubb:
En trasig säng, som full av vägglöss är,
och en madrass som lappts här och där.

Men skulle i detalj beskrivas allt
om detta hål, då blev det mången spalt.
Men något lite skriver jag väl om,
då jag tyvärr till detta näste kom.

När på gemensamheten jag kom ut,
jag tänkte: när skall detta hälvet ta slut?
Ty när jag suttit tre år i en cell
jag var liksom ett skrapat revbensspjäll.

Här gamla gubbar tar sin tid med glans
som om ej sorger uti världen fanns,
humöret ha de uppe och med kläm,
fast benen kanske skramlar uti dem.

När vi serveras gammal rutten sill,
potatisen och sluringen därtill,
då vänder magens tarmar sig helt visst,
ty varo ch en har då sin matlust misst.

Men hälsokosten, den berömmes väl
av både fångar, präster och befäl,
och magen blir belåten, våran vän,
ty maten kastar den ej upp igen.

Men löjtnanten han smyger fram på lur,
han glör oc hblänger som en ilsken tjur.

Och stövar Hurtig⁽¹⁾ någon ur vår hop,
får löjtnanten rapporten strax ihop.

Men Kippe⁽²⁾ han är rysligt snäll och god.
Han visar dagligen sitt ädelmod,
ty han bestraffar alla sina barn
som en gång fallit uti satans garn.

Var söndag få vi av reli'onen tröst
i kyrkan för att läka våra bröst.
Vi nattvarden ock kan få ibland
blott vi ta skeden uti vackra hand.

En gång då jag var ung och glad och fri,
då gick jag in på ett menageri,
i djurens blick jag såg en längtan brann
som jag som fånge väl begripa kan.

Ja, här är ett menageri av sämsta slag,
där vi få plågas både natt och dag.
Man får ej ens sig äta nå'nsin mätt
fast inte här serveras kostlig rätt.

När inspektionens gubbar träda fram,
då äro ulvarna som fromma lamm,
då bytes hastigt roller och taktik,
då fångarna ska fram med sin kritik.

Men Kippe här han håller nog på sitt,
han gör det svartaste till rent och vitt.
Han vet att ställa sig i dagen fram
så oskuldsfull som något gudligt lamm.

⁽¹⁾ Hurtig är en konstapel.

⁽²⁾ Kippe är namnet på Wollin.